

หนังสือ

มหาดไทย, กระทรวง, กรมแรงงาน. สำนักงานบริหารแรงงานไทยในต่างประเทศ. แรงงานไทยในต่างประเทศ, 2529.

____. สำนักงานเลขานุการกรม ฝ่ายประสานสำนักงานแรงงานในต่างประเทศ. แรงงานไทยในต่างประเทศ, 2527.

____. สำนักงานเลขานุการกรม ฝ่ายประสานสำนักงานแรงงานในต่างประเทศ. แรงงานไทยในต่างประเทศ, 2528.

____. กองวิชาการและวางแผน. สถานการณ์แรงงานไทย, เมษายน-มิถุนายน, 2530.

____. การบริหารแรงงานปีงบประมาณ 2529.

____. สำนักงานบริหารแรงงานไทยในต่างประเทศ. คำแนะนำสำหรับผู้ที่จะไปทำงานต่างประเทศ.

เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา. การบัญชีต้นทุน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ดวงใจ วิสกุล, มารศรี ผลาชีวะ, สุภาพ เคชะรินทร์, สรชัย พิศาสมุทร. สถิติธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

นราศรี ไววนิชกุล. ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

สังวร ปัญญาติลล และคณะ. การเงินธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ศรัณยา บุณนาค และ เสาวภา ชัยมุสิก. แรงงานไทยในสิงคโปร์. สิ่งพิมพ์ในโครงการศึกษานโยบายสาธารณะสมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2528.

กนก โศสรณ์ และ ปรีชา อุตระกุล. ผลกระทบภายหลังการเค้นทางกลับจากทำงานในตะวันออกกลางของแรงงานไทย. สิ่งพิมพ์ในโครงการศึกษานโยบายสาธารณะสมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2528.

นายพีระ ชัยชาญ. ความคิดเห็นการเมืองของแรงงานไทยที่ไปทำงานในประเทศตะวันออกกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

สุรศักดิ์ บุญประกอบ. ชุมทรัพย์ตะวันออกกลาง. จุลสารธนาคารกรุงเทพ จำกัด ฉบับที่ 3/2527.
สำนักพิมพ์บางกอกบลิ๊ก. หนังสือสารบรรณโลกและเงินตรานานาชาติ ตะวันออกกลาง แอฟริกา-

เหนือ เล่ม 1, พิมพ์ครั้งที่ 1, 2521.

____. หนังสือสารบรรณโลกและเงินตรานานาชาติ ทวีปเอเชียตอน 2 เล่ม 6, พิมพ์ครั้งที่ 1,
2525.

ธนาคารกรุงไทย. ฝ่ายวิชาการ และพัฒนาระบบงาน. รายงานเศรษฐกิจ ปีที่ 21, ฉบับที่ 3
มีนาคม 2531.

ภาษาต่างประเทศ

EXECUTIVE MEDIA & ADVERTISING CO., LTD. THAILAND AIR-SEA GUIDE. April

1987.

____. THAILAND AIR-SEA GUIDE. October 1988.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

กฎหมายแรงงานที่แรงงานควรรอบ

แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานในต่างประเทศจะต้องถือหลักกฎหมายระหว่างประเทศ กล่าวคือ เมื่อคนงานทำงานอยู่ในประเทศใดก็ต้องใช้กฎหมายต่าง ๆ รวมทั้งกฎหมายแรงงานของประเทศนั้น เมื่อคนงานกระทำผิดกฎหมายของประเทศที่กำลังทำงานอยู่ ก็ต้องถูกจับกุมคุมขังในประเทศนั้น ดังนั้นคนงานไทยทุกคนที่เดินทางไปทำงานในประเทศใด จะต้องเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศนั้นอย่างเคร่งครัด หากมีข้อสงสัย ไม่เข้าใจหรือไม่ทราบ ควรสอบถามหัวหน้างานหรือผู้ที่ทราบกฎหมายนั้น ๆ เมื่อกระทำความผิดจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมายไม่ได้ สำหรับกฎหมายของประเทศในตะวันออกกลาง ทุกประเทศจะมีลักษณะคล้าย ๆ กัน เช่น ทุกประเทศถือว่าการสไตรค์หรือการนัดหยุดงานเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

สำหรับประเทศซาอุดีอาระเบียมีบทบัญญัติที่สำคัญดังนี้

-การทำงานมากกว่าเวลาทำงานปกติ ถือว่าเป็นการทำงานล่วงเวลา ต้องได้รับค่าจ้างไม่ต่ำกว่า 1.5 เท่าของอัตราค่าจ้างปกติ

-ทำงานครบปีมีสิทธิลาพักร้อนโดยได้รับค่าจ้างล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 15 วัน

-คนงานมีสิทธิลางาน (ลากิจ) โดยได้รับค่าจ้างเต็มไม่เกิน 10 วันต่อปี โดยต้องแสดงเหตุผลเพื่อให้นายจ้างอนุมัติก่อน

-การลาป่วยคนงานมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างเต็มใน 30 วันแรกและได้ค่าจ้าง $\frac{3}{4}$ (หรือ 75%) ของค่าจ้างใน 60 วันต่อมาในหนึ่งปี

-ห้ามคนงานทำงานกับนายจ้างรายอื่น แม้ว่าจะเป็นช่วงลาพักและไม่ว่าจะได้รับค่าจ้างหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ วันแต่ละจะได้รับอนุญาตจากนายจ้างของตนเสียก่อน

-ตามกฎหมายประกันสังคมของประเทศซาอุดีอาระเบีย ลูกจ้างทุกคนจะต้องเป็นสมาชิกของกองทุนประกันสังคม และต้องจ่ายเบี้ยประกัน 5% ของค่าจ้าง (เว้นแต่นายจ้างจะเป็นผู้จ่ายแทน) ซึ่งเมื่อลูกจ้างเกษียณหรือถึงแก่ความตายจะได้รับสิทธิตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย

-ระยะเวลาทดลองงาน สำหรับคนงานก่อนที่บริษัทจะบรรจุเข้าเป็นลูกจ้างคือไม่เกิน 90 วัน

-หากสัญญาไม่ระบุระยะเวลาแน่นอน คู่สัญญา (ทั้งฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง) อาจบอกเลิกสัญญาได้โดยแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 30 วัน หากไม่ได้บอกล่วงหน้าจะต้องจ่ายค่าเสียหายเป็นจำนวนเท่ากับค่าแรงงานในระยะที่บอกเลิก และหากบอกเลิกโดยไม่มีเหตุผลอันควร จะต้องจ่ายค่าเสียหายด้วย

-ถ้าพนักงานทำทรัพย์สินของนายจ้างเสียหาย โดยไม่ใช่เหตุสุดวิสัย นายจ้างอาจหักค่าจ้างของลูกจ้างเพื่อชดเชยได้ แต่ต้องไม่เกินค่าแรงงานเดือนละ 5 วัน หรือนายจ้างอาจเรียกค่าเสียหายจากลูกจ้าง จากทรัพย์สินอื่นของลูกจ้างได้

-เมื่อพนักงานหมดสมรรถภาพ หรือพนักงานขาดงานเพราะป่วยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 90 วันติดต่อกัน หรือขาดงานรวมทั้งปีเกิน 120 วัน พนักงานอาจถูกเลิกจ้างได้

-นายจ้างจะต้องแจ้งล่วงหน้าให้ลูกจ้างทราบกรณีจะเลิกจ้างก่อนครบสัญญา แต่กรณีต่อไปนี้ นายจ้างสามารถเลิกจ้างได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้าคือ

- (1) ถ้าพนักงานทำร้ายร่างกายนายจ้าง
- (2) ผ่าฝืนคำสั่งของนายจ้างและได้รับคำเตือนเป็นหนังสือแล้ว
- (3) พนักงานกระทำการอันไม่ซื่อสัตย์สุจริตต่อนายจ้าง
- (4) ถ้าพนักงานปลอมแปลงเอกสารเพื่อให้ได้งานทำ
- (5) เมื่อลูกจ้างอยู่ในช่วงทดลองงาน
- (6) เมื่อพนักงานขาดงานโดยไม่มีเหตุผลเกินกว่าปีละ 20 วัน หรือขาดงานติดต่อกัน

มากกว่า 10 วัน

- (7) พนักงานออกจากโรงพยาบาลหรือสถานที่พักรักษาตัวที่นายจ้างจัดไว้ให้หรือ
- (8) เมื่อพนักงานเปิดเผยความลับเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง

-นายจ้างไม่อาจหักค่าจ้างจากลูกจ้าง เว้นแต่เป็นการหักเพื่อ

- (1) เรียกคืนค่าจ้างที่จ่ายเกินไป
- (2) เป็นค่าประกันสังคมตามกฎหมาย
- (3) เพื่อสนับสนุนการออมทรัพย์
- (4) เพื่อผ่อนชำระโครงการที่อยู่อาศัย
- (5) เพื่อเป็นค่าหนี้สินค้างชำระ

ที่มา : หนังสือคำแนะนำสำหรับผู้ที่จะไปทำงานต่างประเทศ สำนักงานบริหารแรงงานไปต่างประเทศ กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

ภาคผนวก ข.

ข้อควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติ

ข้อควรปฏิบัติ

- ต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับงาน เพื่อนร่วมงาน สภาพภูมิอากาศและความเป็นอยู่รอบตัวและทำความคุ้นเคยกับคนในท้องถิ่น
- เมื่อติดต่อกับคนในท้องถิ่น ควรรับคำเชิญไปบ้านของเขาเมื่อได้รับเชิญ และควรสังเกตว่าเขาปฏิบัติตัวอย่างไร ผู้ไปเยี่ยมปฏิบัติตัวอย่างไร เช่น ต้องถอดรองเท้าก่อนเข้าบ้าน พยายามรับประทานอาหาร คิมชา หรือกาแพที่เจ้าของบ้านนำมาให้ ถ้าไม่ต้องการดื่มเพิ่มเติมนอีก ต้องยกมือขึ้นปิดด้วย เป็นต้น อาจสอบถามรายละเอียดต่าง ๆ ได้จากหัวหน้าคนงาน หรือผู้ที่เชื่อถือได้ที่เคยเดินทางไปทำงานในประเทศเหล่านั้นมาก่อน
- ไม่ควรเป็นคนที่ดูคุดตาย บางครั้งนายจ้างหรือหัวหน้าคนงานอาจขอให้ทำอะไรเล็กน้อย ๆ แม้จะอยู่นอกเหนือหน้าที่หรือนอกเวลาทำงานก็ควรปฏิบัติตาม ถือว่าทุกคนต้องช่วยกันดูแลบริษัทให้ดีเพื่อประโยชน์ร่วมกันของทุกคน
- ควรปฏิบัติต่อคนต่างชาติ หรือเจ้าของประเทศด้วยความสุภาพ เรียบร้อยและมีมารยาท

ข้อไม่ควรปฏิบัติ

- ไม่ควรพูดเรื่องศาสนา การเมือง หรือเรื่องในครอบครัวของชาวมุสลิม
- ไม่จ้องมองคนที่กำลังสวดภาวนา ไม่เดินผ่านหน้าคนที่กำลังสวด ไม่เหยียบบนพรมที่คนสวดเตรียมสวด
- ไม่เข้าไปในสุเหร่า และไม่ไปยังนครเมกกะ ในกรณีที่ท่านมิได้ยึดถือศาสนาอิสลาม
- ไม่นั่งไขว่ห้าง หรือยกขาเห็นรองเท้า หรือขีมือไปยังขณะพูด หรือแสดงท่าทางอันไม่สุภาพอื่น ๆ
- ไม่จ้องมอง สตรีมุสลิม หรือถ่ายรูป และไม่พูดกับสตรีมุสลิมจนกว่าจะได้รับการแนะนำให้รู้จัก การเกี่ยวพาราฮีสตรีมุสลิมเป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยงโดยเด็ดขาด
- ไม่ยุ่งเกี่ยวหรือเข้าช่วยเหลือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในการทะเลาะวิวาทของชาวอาหรับหรือกลุ่มบุคคลอื่นใด

-ไม่เปิดผ้าคลุมศีรษะของชาวอาหรับ

-ไม่รับประทานอาหารหรือจับมือด้วยมือซ้าย

-ไม่มีการฉลองวันครบรอบวันเกิด

-ในเทศกาลถือศีลออกหรือ รอมคอน ชาวมุสลิมออกอาหารในตอนกลาง วันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงอาทิตย์ตก ดังนั้นจึงไม่ควรรับประทานอาหาร หรือสูบบุหรี่ในที่สาธารณะหากฝ่าฝืนอาจถูกจับและลงโทษได้

-ไม่เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง หรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับความมั่นคง หรือความสงบเรียบร้อยของประเทศนั้น เช่น ร่วมเดินขบวน ร่วมก่อการจลาจล เป็นต้น

-ไม่เสพของมึนเมา เช่น สุรา เบียร์ หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้งยาเสพติดทุกชนิด ยาม้า ยาขยัน ข้อห้ามนี้รวมถึงการผลิตและการจำหน่ายด้วย

-ไม่เล่นการพนันทุกรูปแบบ

-ไม่ก่อการทะเลาะวิวาทกับคนไทยด้วยกัน และกับคนชาติอื่น

ที่มา : หนังสือคำแนะนำสำหรับผู้ที่จะไปทำงานต่างประเทศ สำนักงานบริหารแรงงานไปต่างประเทศ กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

ระเบียบการนำเงินเข้าและส่งออกของประเทศในตะวันออกกลาง

ประเทศ	สกุลเงิน	ระเบียบเกี่ยวกับการนำเงินเข้าและส่งออกที่ควรทราบ
1. อิรัก (IRAQ)	1 ดีนาร์=1,000 พิลส์	ไม่จำกัดจำนวนเงินตราต่างประเทศที่นำเข้า แต่การนำเงินตราต่างประเทศจะต้องได้รับการอนุญาตสำหรับชาวต่างประเทศที่ประสงค์จะนำเงินตราต่างประเทศที่นำเข้ามาของตนติดตัวกลับออกไป จะต้องแจ้งจำนวนเงินดังกล่าวในขณะที่เดินทางเข้ามาในประเทศ สำหรับเงินดีนาร์ซึ่งเป็นเงินตราท้องถิ่นให้นำติดตัวเข้าประเทศได้เพียง 25 ดีนาร์ต่อคน และนำออกได้ 5 ดีนาร์ต่อคน สำหรับชาวต่างประเทศที่มีเงินรายได้ในประเทศให้ออนออกได้ไม่เกินร้อยละ 50 ของเงินรายได้ต่อปี ในขณะที่ทำงานอยู่ในประเทศ นอกจากถ้ามีการระบุให้ออนออกได้ถึงร้อยละ 75 ในสัญญาซึ่งได้รับอนุญาตจากธนาคารกลาง และให้สามารถโอนส่วนที่เหลือออกได้ในรูปของเช็คเดินทางเมื่อเดินทางกลับ
2. อิหร่าน (IRAN)	1 เรียล=100 ดีนาร์	ระเบียบไม่แน่นอนในปัจจุบัน
3. คูเวต (KUWAIT)	1 ดีนาร์=1,000 พิลส์	ไม่จำกัดจำนวนเงินนำเข้าและส่งออก ทั้งเงินตราท้องถิ่นและเงินตราต่างประเทศ
4. บาร์เรน (BAHRAIN)	1 ดีนาร์=1,000 พิลส์	ไม่จำกัดจำนวนเงินนำเข้าและส่งออก ทั้งเงินตราท้องถิ่นและเงินตราต่างประเทศ
5. กาตาร์ (QATAR)	1 รียาล=100 เคอแฮม	ไม่จำกัดจำนวนเงินนำเข้าและส่งออก ทั้งเงินตราท้องถิ่นและเงินตราต่างประเทศ

ประเทศ	สกุลเงิน	ระเบียบเกี่ยวกับการนำเงินเข้าและส่งออก ที่ควรทราบ
6. สหรัฐอาหรับ (อาบูดาบี ดูไบ) (UNITED ARAB EMIRATES) (ABU DHABL, DUBAL)	1 เคอแสม=100 ฟิลส์	ไม่จำกัดจำนวนเงินนำเข้าและส่งออก ทั้งเงิน ตราท้องถิ่นและเงินตราต่างประเทศ
7. ซาอุดีอาระเบีย (SAUDI ARABIA)		ไม่จำกัดจำนวนเงินนำเข้าและส่งออก ทั้งเงิน ตราท้องถิ่นและเงินตราต่างประเทศ
8. โอมาน(OMAN)	1 รียาล-โอมานี= 1,000 ไบซ่า	ไม่จำกัดจำนวนเงินนำเข้าและส่งออก ทั้งเงิน ตราท้องถิ่นและเงินตราต่างประเทศ
9. เยเมนเหนือ (ARAB REPUBLIC)	1 รียาล=100 ฟิลส์	ไม่จำกัดจำนวนเงินนำเข้าและส่งออก ทั้งเงิน ตราท้องถิ่นและเงินตราต่างประเทศ
10. ลิเบีย (LIBYA)	1 ดินาร์= 1,000 เคอแสม	ไม่จำกัดจำนวนเงินตราต่างประเทศที่นำเข้า แต่การนำเงินตราต่างประเทศออกจะต้องได้รับ อนุญาต สำหรับชาวต่างประเทศที่จะนำเงินตรา ต่างประเทศที่นำเข้ามากับคนคิดตัวกลับออกไปจะ ต้องแจ้งจำนวนเงินดังกล่าวในขณะที่เดินทางเข้ามา ในประเทศ ชาวต่างประเทศที่ไปทำงานจะได้รับ อนุญาตให้ส่ง เงินออกนอกประเทศได้ไม่เกินร้อยละ 60 ของเงินรายได้สุทธิต่อเดือน ในกรณีที่ต้องจ่าย ค่ากินอยู่ไม่เกินร้อยละ 90 ของเงินรายได้สุทธิ ต่อเดือน ในกรณีที่นายจ้างออกค่ากินอยู่ให้ สำหรับ เงินดินาร์ซึ่งเป็นเงินตราท้องถิ่น ให้นำติดตัวเข้า ประเทศได้เพียง 20 ดินาร์ต่อคน และนำออก ได้ไม่เกิน 20 ดินาร์ต่อคน และเพียง 10 ดินาร์ สำหรับเด็กที่อายุไม่เกิน 12 ปี

ประเทศ	สกุลเงิน	ระเบียบเกี่ยวกับการนำเงินเข้าและส่งออกที่ควรทราบ
11. จอร์แดน (JORDAN)	1 ดินาร์=1,000 พิลส์	ไม่จำกัดจำนวนเงินตราท้องถิ่นและเงินตราต่างประเทศที่นำเข้า แต่จำกัดให้นำเงินท้องถิ่นและเงินตราต่างประเทศติดตัวออกไปได้รวมกันไม่เกิน 300 ดินาร์ สำหรับชาวต่างประเทศที่ประสงค์จะนำเงินตราต่างประเทศที่นำเข้ามา กับตนติดตัวกลับออกไปจะต้องแจ้งจำนวนเงินดังกล่าวในขณะที่เดินทางเข้ามาในประเทศ

ที่มา : หนังสือคำแนะนำสำหรับผู้ที่จะไปทำงานต่างประเทศ สำนักงานบริหารแรงงานในต่างประเทศ กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.

ตารางคนงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศ โดยผ่านกรมแรงงานปี 2525-2529

ประเทศ	2525	2526	2527	2528	2529
ซาอุดีอาระเบีย	88,178	51,262	47,587	42,664	50,728
คูเวต	577	2,208	2,514	1,200	4,485
อิรัก	3,140	1,472	5,900	6,101	6,699
ลิเบีย	9,034	5,029	7,142	7,401	7,667
โอมาน	-	109	736	189	389
กาตาร์	2,825	1,020	801	746	1,243
สิงคโปร์	1,901	1,385	2,527	3,387	3,871
มาเลเซีย	49	1,943	1,622	1,861	1,271
บรูไน	960	136	367	2,160	3,569
อื่น ๆ	1,463	2,434	3,317	3,976	5,740
รวม	108,127	66,998	72,513	69,685	85,662

ที่มา : กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางรายได้ที่คนงานไทยในต่างประเทศส่งกลับประเทศไทยโดยผ่านธนาคาร ปี 2526-2529

ประเทศ	จำนวนรายได้ที่ส่งกลับ							
	2526		2527		2528		2529	
	1	2	1	2	1	2	1	2
ซาอุดีอาระเบีย	14,666.5	19,066.5	15,311.5	19,904.9	11,697.5	15,206.7	9,669.0	12,569.7
คูเวต	280.6	364.8	642.8	835.6	707.5	919.8	565.2	734.8
ลิเบีย	264.6	343.9	253.3	329.3	263.6	342.7	87.3	113.5
อิรัก	175.6	228.3	121.5	157.9	62.0	80.6	48.7	63.3
โอมาน	32.2	41.9	29.7	38.6	18.3	23.8	15.1	19.6
กาตาร์	29.7	38.6	21.2	27.6	52.0	67.6	16.4	21.3
บาห์เรน	28.1	36.5	25.0	32.5	58.7	76.3	27.8	36.1
สหรัฐอเมริกา	26.9	35.0	37.1	48.2	56.1	72.9	37.8	49.1
เลบานอน	20.9	27.2	11.7	15.2	4.2	5.5	0.5	0.7
อื่น ๆ	22.0	28.7	19.6	25.5	15.9	20.8	9.8	12.8
รวมรายได้ ตะวันออกกลาง	15,547.1	20,211.3	16,473.4	21,415.4	12,931.6	16,811.1	10,477.1	13,620.2
สหรัฐอเมริกา	2,071.7	2,693.2	2,444.6	3,178.0	7,472.0	9,713.6	6,797.7	8,837.0
สิงคโปร์	380.9	495.2	553.9	720.1	609.0	791.7	368.6	479.2
มาเลเซีย	-	-	53.4	69.4	145.5	189.1	106.4	138.3
บรูไน	24.6	32.0	9.9	12.9	56.8	73.8	40.9	53.2
อื่น ๆ	1,290.3	1,677.4	1,582.4	2,057.1	2,580.9	3,355.2	3,041.7	3,954.2
รวมทั้งสิ้น	19,315.0	25,109.4	21,117.6	27,452.8	23,795.8	30,934.5	20,832.4	27,082.1

หมายเหตุ 1. จำนวนเงินที่ส่งกลับประเทศไทยโดยผ่านระบบธนาคาร

2. จำนวนเงินที่ส่งกลับประเทศไทยโดยผ่านระบบธนาคารบวกจำนวนเงินที่นำคิดค่าและหรือ
ข้อส่งของกลับมาประมาณ 30% ของจำนวนเงินโอน

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประวัติผู้เขียน

นายประกาศ กัณฐ์ศแก้ว เกิดเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2504 ณ อำเภอบางพลี จังหวัด
กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาบัณฑิต ที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2526 เข้าศึกษาหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชา
การบัญชี บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี 2528 ปัจจุบันทำงานที่บริษัท กาลทอง-
เทรดดิ้ง จำกัด

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย